

στο μικροσκόπιο...

ΤΟΥΡΚΙΑ:

Μέγας «αντιρρησίας» εκτέλεσης αποφάσεων

ΝΙΚΟΣ ΡΟΥΣΣΗΣ

Επιδημικές διαστάσεις προσλαμβάνει, στα 47 κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, η απροθυμία των κυβερνήσεων να εφαρμόζουν τελεσίδικες αποφάσεις του Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και να ακολουθούν τις υποδείξεις του, σχετικά με τις επιβαλλόμενες αλλαγές στη νομοθεσία.

Εκατοντάδες τέτοιες υποθέσεις, ταξινομημένες κατά «γκρουπ», ξεκίνησε να εξετάζει η Επιτροπή των Υπουργών του ΣτΕ, με στόχο οι αποφάσεις του ΔΑΔ να εφαρμοσθούν, να καταβληθούν οι επιδικασθείσες αποζημιώσεις στους δικαιούχους αλλά και να αλλάξει η νομοθεσία, σε 300 τουλάχιστον περιπτώσεις, για να αποφευχθούν φαινόμενα υποτροπής στα κράτη-παραβάτες. Το μεγαλύτερο μέρος των υπό εξέταση υποθέσεων αφορά την Τουρκία, όπου πρόκειται να εξετασθεί:

- Το γκρουπ Gencel κατά Τουρκίας, που περιλαμβάνει 202 υποθέσεις, σχετικές με την ανεξαρτησία και ουδετερότητα των Δικαστηρίων Κρατικής Ασφάλειας της Τουρκίας.

- Το γκρουπ Ormanci κατά Τουρκίας, που περιλαμβάνει 81 υποθέσεις, σχετικές με τη μεγάλη καθυστέρηση που παρατηρείται στην εκδίκαση υποθέσεων και

- 79 ακόμη υποθέσεις κατά Τουρκίας, για μη εφαρμογή τελεσίδικων αποφάσεων του Ε-ΔΑΔ, που αφορούσαν παραβίαση του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης.

Υπό εξέταση θα τεθεί το γκρουπ Μανιός κατά Ελλάδος, που περιλαμβάνει 137 υποθέσεις, σχετικές με τις μεγάλες καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην εκδίκαση υποθέσεων στα ελληνικά διοικητικά δικαστήρια και στην μη καταβολή ικανοποιητικών αποζημιώσεων στους δικαιούχους.

Στην ατζέντα της επιτροπής περιλαμβάνεται και η εξέταση:

- Του γκρουπ Ζόβνερ κατά Ουκρανίας και του γκρουπ Τιμοφέγεφ κατά Ρωσίας, που περιλαμβάνουν, αντιστοίχως, 267 και 136 υποθέσεις σχετικές με καθυστερήσεις στην εφαρμογή των αποφάσεων των εγχώριων δικαστηρίων από τη διοίκηση και κρατικές εταιρείες.

- Του γκρουπ Λουκέντα κατά Σλοβενίας, που περιλαμβάνει 196 υποθέσεις σχετικές με την καθυστέρηση εκδίκασης υποθέσεων και τη μη καταβολή ικανοποιητικών αποζημιώσεων.

Θα εξετασθεί, επίσης, η υπερβολική διάρκεια εκδίκασης υποθέσεων στην Ιταλία.

Η ΑΝΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΥΠΕΞ ΣΤΗ ΧΙΛΑΡΙ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΟΥ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Το «βαθύ κράτος» των Κλίντον

Δ.Π. ΔΗΜΑΣ

Η εκ του «βαθέος κράτους» υπαγορευθείσα αναγκαστική συμβίωση Ομπάμα - Κλίντον στη νέα αμερικανική κυβέρνηση, είναι σαφώς ενδεικτική πως ο νέος πρόεδρος «είναι τελειωμένος πριν καν αρχίσει» στα νέα του καθήκοντα.

Η ανάθεση του χαρτοφυλακίου εξωτερικής πολιτικής στη «γερακίνα» Χίλαρι Κλίντον, δείχνει τον «απόλυτο συμβιβασμό» του κ. Ομπάμα με τις δυνάμεις εκείνες του Δημοκρατικού Κόμματος τις οποίες πολέμωσε, μέχρι πρότινος, μετά μανίας, και από τις οποίες δεν κατάφερε τελικά ν' απαλλαγεί, εκτιμάται εγκύρως. Το πλέον επικίνδυνο, δε, σ' όλα αυτά είναι πως οι συνολικές κινήσεις του κ. Ομπάμα υποδεικνύουν περαιτέρω πως ο νέος Αμερικανός πρόεδρος θα πρέπει να «αποδεικνύει» σε κάθε του βήμα πως δεν είναι... «ελέφαντας» και πως κινείται εντός των παραμέτρων που του υποδεικνύονται σε ζητήματα εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής.

«Αποκλίσεις» στο Ιράκ

Ηδη, οι πρώτες δηλώσεις του για το Ιράκ, πως θα έχει διαβουλευθεί με τους στρατιωτικούς πριν προχωρήσει σε απομάκρυνση των αμερικανικών δυνάμεων από εκεί, αφήνουν σαφώς την πρώτη «χαραμάδα» για απόκλιση από τη διακηρυγμένη θέση του πως εντός 16 μηνών θα 'χουν φύγει οι Αμερικανοί από το Ιράκ. Η τοποθέτηση της κ. Κλίντον στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ αποτελεί επίσης μια «ασφαλιστική δικλίδα» των ομάδων συμφερόντων, των οποίων αυτή είναι δέσμια, πως ο νέος αντιπρόεδρος Τζο Μπάιντεν δεν θα πάει κόντρα στις πολιτικές τους και τις επιδιώξεις τους.

Επιτρέπει, δε, στην ίδια να στήσει ένα «παραμάγαζο» στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ εν είδει ενός... μικρού Λευκού Οίκου, δηλαδή μια κυβέρνηση μέσα στην ίδια την κυβέρνηση, και εν μέρει τουλάχιστον να υλοποιήσει όσα είχε κατά νου και δεν κατάφερε, κατά τη διάρκεια της «λυσσαλέας» επιδίωξης της για την προεδρία.

Ήταν αναμενόμενο, ως εκ τούτου, πως ο πρώην πρόεδρος Κλίντον συμφώνησε να αποκαλύψει τους «δωρητές» του ιδρύματός του, στους οποίους μεταξύ άλλων συγκαταλέγονται, ειρησθω εν παρόδω, και ο πρώην Αμερικανός πρόεδρος στην Ελλάδα Τομ Μίλερ, ως εκπρόσωπος της ΜΚΟ που εκπροσωπεί στο Λονδίνο (σ.σ.: ο κ Μίλερ ήταν παρών στην «εναρκτήρια» του Ιδρύματος Κλίντον στη Ν. Υόρκη το '05, όπου η «είσοδος» κόστιζε 10.000 δολάρια το κεφάλι).

Εκείνο που τώρα έχει ενδιαφέρον είναι να δει κανείς τους ανθρώπους που θα πλαισιώσουν την κ. Κλίντον στις τουλάχιστον πέντε ανοικτές θέσεις,

και να διακρίνει κατά πόσον θα πρόκειται για άτομα της εποχής προεδρίας Κλίντον, τους λεγόμενους και «κλιντονικούς» («Clintonites») ή αν θα είναι από τους «πιστούς στην Κλίντον» («Clinton loyalists»).

Στην πρώτη περίπτωση είναι φυσικό πολλά άτομα της τελευταίας προεδρίας των Δημοκρατικών, εποχής δετίας Κλίντον, που «ανδρώθηκαν» εκείνη την εποχή, να πάρουν θέσεις τώρα και δεν σημαίνει ότι είναι προσδεμένοι στο «άρμα Κλίντον». Στη δεύτερη περίπτωση, τα «άχρωμα» αλλά πιστά στη Χίλαρι επαγγελματικά στελέχη άνευ «ιδεολογικού προσανατολισμού» αποτελούν μια «επικίνδυνη ομάδα» που ταιριάζουν απολύτως με την πρώην πρώτη κυρία των ΗΠΑ.

Αλλά και η κ. Κλίντον θα πρέπει να «αποδείξει» ό-τι... «φοράει παντελόνια» και έτσι να ξεφύγει πολλές φορές από ψύχραιμη ανάλυση και αποτίμηση των πραγμάτων, κάτι που είχε συμβεί και με την επί Μπιλ Κλίντον Αμερικανίδα ΥΠΕΞ Μαντλίν Ολμπράιτ, η οποία τώρα, μετά από μακρά ασθένεια, έχει «ξαναβγει» προς τα έξω και συμβουλεύει τον Ομπάμα και τη Χίλαρι.

«Καλύτερη» μεταξύ μετρίων

Όπως λέγεται, η επιλογή της Χίλαρι ήταν η «καλύτερη» μεταξύ μετρίων υποψηφίων, και έγινε με κριτήρια πολύ πέραν των προσόντων που λογικά θα έπρεπε να έχουν αποτελέσει βασική παράμετρο της επιλογής της, δεδομένου ότι στην πραγματικότητα η κ. Κλίντον στερείται της οποιασδήποτε πείρας και ικανότητας σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής.

Το μόνο «θετικό» που είναι καταγεγραμμένο στο βιογραφικό της, κατά τους γνωρίζοντες, είναι η... «συμβουλή» που φέρεται να έδωσε στον Μπιλ Κλίντον να βομβαρδίσει τη Σερβία για να αποστρέψει την προσοχή της κοινής γνώμης από το σκάνδαλο Λεβίνσκι, που παρ' ολίγον να οδηγούσε σε κατάρρευση την «Ανώνυμη Εταιρεία Μπιλ και Χίλαρι Κλίντον». Συνήθως, όταν κάποιο νομοσχέδιο που έρχεται στο

Κογκρέσο και δεν έχει ελπίδες να περάσει από τα δύο νομοθετικά σώματα, λέγεται πως είναι «νεκρό άμα τη αφίξει του» («dead on arrival»).

Στον σχετικό παραλληλισμό μπορεί ο κ. Ομπάμα να μην είναι απόλυτα «νεκρός άμα τη αφίξει του», στις 20 Ιανουαρίου, αλλά περικλωμένος και εγκλωβισμένος όπως βρισκείται, σίγουρα είναι «τραυματισμένος άμα τη αφίξει του». Έτσι, την πρώτη του θητεία κάτω από τις περιστάσεις, θα τη βγάλει μ' ένα «αόρατο ακροατήριο» να τον παρακολουθεί στενά και να «ποντάρει» σε μια δεύτερη τετραετία για να βάλει τη «σφραγίδα» του στην Ιστορία.

